

únor vítající časopis střediska

BLANÍK

z roku 2017

Hola drahý čtenáři,

jak se zdá, minulé číslo Ti nestačilo a tak jsi sáhl po dalším. Nu, je to jen pro Tvé dobro, protože to, co tady přečteš nikde jinde nestojí. Ač tématem čísla jest “Únor”, a to jakýkoliv, je k dostání jen v několika málo příspěvcích. Například ve fejetonu to bude nejspíše ten z osmačtyřicátého.

Tečka na závěr může být z roku jakéhokoliv, stejně jako článek o otroctví a o tom, jak se oblékáte. Nejen tento měsíc stojí za to podívat se do Orientu či o kus dál do Ponrepa. Obojí se blyští svou jedinečností, avšak každé z těchto míst procvičí jiné smysly.

Pokud vás unaví chození ven, či už budete přemrzlí z trávení času s venkovany, stojí za to zhlédnout zprávy o lavínách, třeba v novém prohlížeči - Opeře. Začíná nový semestr, tak ať těm z vás, kteří v tom jedete, nic neuteče. Čtěte, užijte, předejte.

✦ Rádio

SKAUT

- 05** FEJETON → 48
- 06** VÝZVA → NEMÁM ČAS!
KAM? → GRAND CAFE TOUR
- 07** DIGIMAT → OPERA NEON
- 08** ZKUS NĚCO NOVÉHO → LAVINY
- 10** RECENZE NA FILM → TONI ERDMANN!
RECENZE NA SERIÁL → SEMESTR
- 11** KOMIKS → PTÁČEK
- 12** RECENZE NA DIVADLO → ŽIŽKOV, SKLEP A DIVADLO
- 13** DOBRO(VOL)NIČENÍ → MY ČEKALI JARO...
- 14** TEČKA NA ZÁVĚR → ZEĎ
- 16** ZAMYŠLENÍ → DO NEPOHODY
BLANICKÝ KOMPAS → JAK SE VAŘÍ V RUSKU
- 18** ROVERSKÉ PŘESPÁNÍ V -14 °C → IGLŮ BEZ IGLŮ
- 19** ROVEŘI ANEB CO SE DĚLO → HOKEJ
- 20** BLANICKÉ VÝCHOVNÉ SEMINÁŘE → VZDĚLÁVEJ SE!
- 21** KALENDÁŘ AKCÍ
- 22** TIRÁŽ
- 23** PIŠ DO ČASOPISU!
- B1** BÁSEŇ → Z IGLŮ BEZ IGLŮ

Praha se halí do zimního šatu a je to pohled oku lahodící. Bílé jiskry se vrší na zemi a perleťové stužky sněhu se zavínají dívkám do vlasů. Dlouhé žebračkové prsty z ledu se natahují ze střech a z parapetů. Koledy již dozněly a vánoční stromečky se vrší na kupách u popelnic, či je majitelé vrací zpět do lesa. Ulice, byť mrzne, až praští, kypí životem.

Není to dlouho, co znaky černé trýznili tuto zem. Však statečný lid český se jim postavil a teď znovu z popela vstává jak bájný pták fénix. Už žádné roušky zármutku nebrání dětem i dospělým nastavit tvář slunci a nechat vítr si hrát s jeho vlasy. A tu uprostřed vši té radosti vlaje vlajka rudá. Žlutý srp a kladivo, jenž osvobodil nás, z područí odporných západních velmocí. Již vzhůru psanci této země, od minulosti spějme vzhůru a znovu vybudujme zemi naši krásnou.

Leninova tvář dává naději všem mladým sedícím v lavicích škol. Už

nemusí se bát, vždyť náš velký bratr SSSR nás ochrání před kýmkoliv pokoušejícím nás obrátit zády k režimu komunistickému.

Tak vyjděte lidé dobré vůle, vyjdi, ty třído dělnická, do ulic, vyjdi ven s písní na rtech. Vyjdi a zpívej, zpívej Internacionálu. Píseň dodávajících odvahy všem soudruhům a děsíci proletáře zvrácené. Necht' vnitřní rozvratitelé pykají za zločiny proti lidu našemu a jediné pravdě.

Tajné policie a udavačů se soudruzi nebojte a vy zrádci, střežte se nás, neb v jednotě je síla a naše práce zhoubou bude pro kapitalisty zákeřné.

Není hezčí ozdoby nežli tanku v ulici a rudé vlajky na zdi. Šerpy StB a VB necht' zasejí hrůzu do srdcí malověrných a křídlem svým ochrání pravověrné. Být mnozí falešníci dávají bolševiku dva roky, my zůstaneme.

A tak už mluvení bylo dosti a Kupředu, levá, kupředu, levá, zpátky ni krok.

NEMÁM ČAS!

RÁDIO, ŠKUBKA → VÝZVA

Ano, dnes již každodenní věta, která provází mnoho potřeb, žádostí či jen snahy o vytváření společnosti. Většinou to končí jen vysvětlením o časové tísni, která není podložena žádným podstatným důvodem vedoucím k nečasovosti. Jasné, proč bych měl vysvětlovat že nemám čas, když ho mám a lovit tak výmluvy utápějící se v žalostné trapnosti.

Co ale s tím?

Pojď v následujících deseti dnech svůj čas zhodnotit. Vezmi na ruku hodinky a koukni na ně pokaždé, když začínáš nějakou činnost, pak na ně koukni až bude po ní a čas si ně-

kam zapiš. Můžeš tak nakrásně zjistit čím trávíš kolik času. Kolik času prospíš, prohraješ na počítači, vyhraješ ve škole, kolik času nachodíš a načteš. Kolik času trávíš ve skautu a kolik v hospodě, jak často sportuješ a kolik toho prosedíš u bedny.

Když budeš chtít, neváhej a pošli jak jsi dopadl/a a poděl se s ostatními, třeba to bude pro někoho inspirativní. A kdybys chtěl/a poměřit síly i s dalšími rovery, pustit se do věcí, které třeba již dlouho odkládáš, koukni se na borec.skauting.cz a do konce února se přihlaš!

GRAND CAFE ORIENT

BORŮVKA → KAM?

Poměrně honosný název, že? Podnik pojmenovaný Josefem Gočárem, architektem stojícím za jednou z nejikoničtějších kubistických budov - dům u Černé Matky Boží si ho ale podle mne zaslouhuje. Velkým paradoxem je, že dnes světoznámá kavárna čelila ve 20. letech 20. století krachu, primárně díky kritice tehdy vnímané a opovrhované nemodernosti kubistického stylu. A tak celých dalších sedmdesát let sloužily prostory kavárny jako kanceláře.

Ale k věci, proč stojí tohle místo skutečně za návštěvu? Pominu-li fakt, že součástí budovy je také stá-

lá expozice českého kubismu, jejíž nedílnou součástí je veškerý vnímatelný interiér, nabízí se nám kavárna samotná, která svou ojedinělou autentickou atmosférou dokresluje celkový dojem prakticky kohokoli, kdo do ní vstoupí. Podnik jako takový je vzdušný a otevřený. Velká okna dovolují zákazníkům sledovat venkovní dění a všudypřítomné zelené tóny se žlutým světlem působí skutečně tak, že se podnik zastavil v čase přesně na tom správném místě. Jako jeden z mála mně známých podniků v Praze také v určitých hodinách podtrhuje pocit z návštěvy

živou hudbou v podobě pianisty.

Co se týče nabídky, osobně bych ji hodnotila jako lehký nadprůměr (stejně tak cenově), s plusem za kreativitu v ikonickém kubistickém čtvercovém věnečku. Neochvějně tedy věřím, že si vás podnik získá třeba jen maličkostí nebo pocitem.

OPERA NEON

ŠEM → DIGIMAT

ZMĚNÍ ZPŮSOB JAKÝM SI PROHLÍŽÍME INTERNETOVÉ STRÁNKY?

Brzy to bude už měsíc od chvíle, kdy Opera představila svůj nový internetový prohlížeč Opera neon, který je v mnoha ohledech nový a přináší tak příjemnou alternativu do stereotypních prohlížečů, jako je Google Chrome nebo nová verze Internet Explorer – Edge.

CO PŘINÁŠÍ NOVÉHO?

Prohlížeč působí jinak již od prvního spuštění. Jeho základní stránka je uspořádaná do tří částí. Vlevo jsou rychlé příkazy (nové okno, screenshot (= aktuální zobrazení obrazovky), galerie s uloženými obrázky, stažené soubory a ovládání videí ze záložek), které jsou k dispozici po celou dobu na kterékoli stránce, a brzy vám díky své jednoduchosti přirostou k srdci. Hlavně pak již zmiňovaný screenshot, díky kterému si jednoduchým kliknutím na ikonu kamery vyznačíte oblast, kterou chcete uložit jako obrázek, a takto vzniklá fotka se vám ihned uloží i s odkazem na danou stránku do ga-

Osobně mám velkou slabost pro atypicky vybudované schodiště – to už ale uvidíte sami. Na závěr končím malým detailem - po návštěvě Grand Cafe Orient si můžete oficiálně říci, že jste právě navštívili jedinou kubistickou kavárnu na světě.

lerie stažených fotek, odkud můžete ihned sdílet pouhým přetáhnutím.

Další a největší sekce se nachází uprostřed stránky a je vyplněná bublinami s náhledem oblíbených stránek, které jsou volně rozházené na pozadí, které se mění podle pozadí tapety na počítači. Když některou bublinu rozkliknete, roztáhne se na šířku prostřední části. Tu je pak možné rozdělit a tak si otevřít dvě stránky v jedné.

Úplně vpravo jsou pak pod sebou srovnány bubliny reprezentující záložky s otevřenými okny, mezi kterými je možné scrollovat a měnit jejich pořadí.

PRO A PROTI!

Navzdory tomu, že je Opera neon velice šikovný pomocník pro běžné používání internetu, má i své nedostatky, které nepotěší především uživatele dotykových zařízeních nebo malých obrazovek. Tím, že je celý prohlížeč rozdělen do tří částí má uříznuté okraje stránek a tak si občas budete muset pohrát s lupou aby bylo vše přehledně vidět a ne-

museli jste posouvat text zleva do prava.

TAK CO TEDY?

Nyní po měsíci každodenního používání můžu Operu neon doporučit každému, kdo by chtěl zkusit pro-

hlížeč, který je prostě jiný a to nejen ve vzhledu, který působí přehledně a lehce, ale taky v nových funcích, které Opera neon přináší.

Program je dostupný zdarma na IOS a Windows.

LAVINY

ŠKUBKA → ZKUS NĚCO NOVÉHO

Ještě je sněhu spousta a tak mne napadlo, proč se nedozvědět něco o lavinách. Je to totiž velice zajímavý jev, půjdete-li do hor, je dokonce poměrně dobré o nich a jejich nebezpečí něco vědět - ač v České republice je lavinových svahů relativně málo.

Vím, tato problematika je velice obsáhlá a tak ani kdybych sebevíc

chtělo, nevejdu se do “povoleného” formátu :-). A navíc ještě lepší než pouhá teorie, je praktický nácvik např. hledání zasypané etc. Tak vám v tomto článku poskytnu spíše pár zajímavostí a na konci případným zájemcům napíši, kde hledat další informace nebo dokonce kurzy.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...?

- Existuje mezinárodně uznávaná stupnice lavinového nebezpečí, určuje se stupni 1 - 5
- V lavině nelze “plavat”, pomáhá ale odhodit vše, co by vás mohlo táhnout hlouběji do masy sněhu - hůlky, batoh,...
- Do standardního vybavení lidí, kteří jdou na skialpové túry či jezdí volným terénem patří: pípák - když jste zasypani, vysílá frekvenci, kterou zachytí kterýkoli jiný pípák člověka, který vás hledá, lopata a sonda - dlouhá tyč - vypadá trochu jako stanová tyč, ale má na konci hrot. Pícháním do sněhu v místě, kam vás zavedl váš pípák (ukazuje vám kolik metrů od vás někdo je), zjistíte, kde přesně se daný člověk nachází, v jaké hloubce a tam začnete kopat
- Lavina může sjíždět až rychlostí 200 km/h
- Např. v Rakousku se laviny často naschvál odstřelují, má to tu výhodu, že je to řízené - ví se kolik sněhu, kdy a kam spadne

OZNAČENÍ	KLASIFIKACE PODLE DOJEZDU	KLASIFIKACE PODLE ZNIČUJÍCÍ SCHOPNOSTI	PODLE DÉLKY
Splaz	Sklouznutí malého množství sněhu, které nemůže osobu zasypat (nebezpečí až následného pádu)	Pro člověka relativně neškodný	délka < 50 m objem < 100 m ³
Malá lavina	Zastaví se ještě na svahu	Může zasypat, zranit nebo zabít člověka	délka < 100 m objem < 1 000 m ³
Střední lavina	Zastavuje se až na spodní části svahu	Může zasypat a zničit osobní auto, poškodit nákladní auto, zničit malou budovu nebo strhnout několik stromů. V Krkonoších velmi častá (právě díky svému terénu).	délka < 1 000 m objem < 10 000 m ³
Velká lavina	Běží přes celou plochu svahu, nejméně však ale 50 m (sklon svahu dosahuje i značně méně než 30°), může dosáhnout dno údolí	Může zasypat a zničit nákladní auta, nebo vlaky, velké budovy a zalesněné plochy. Výjimečně se i s takto velkými lavinami můžete v Krkonoších setkat.	délka > 1 000 m objem > 10 000 m ³

O tom jak předcházet strhnutí laviny, jak to funguje apod. najdete na webových stránkách Českého horolezeckého svazu (ČHS) nebo Alpenverein.

TONI ERDMANN

TOB → RECENZE NA FILM

Když se na konci minulého roku v kinech Toni Erdmann objevil, způsobil značné pozdvižení. Necelé tři hodiny dlouhé německé komedii nikdo moc šancí nedával. Přesto se hned od začátku Toni setkával s nevídaným úspěchem, který završila nominace na Oscara za nejlepší cizojazyčný film.

Winfried Conradi je stárnoucí učitel hudby. Práce ho nebaví, a tak si zajetou rutinu vylepšuje všemožnými převleky a vtipky. Má slepého psa a dceru Ines, která žije a pracuje v Bukurešti a nemá vůbec na nic čas. Když Winfriedovi pes umře, rozhodne se dceru navštívit. Neplánovaně ji přepadne uprostřed pracovního šílenství a nasáčkuje se jí do programu. Ines se to nelíbí, obzvláště když otec ještě před jejím šéfem a klienty vtipkuje se zubní protézou.

Návštěva je tak pro oba dva zklamáním. Jenže Winfried se to rozhodne nenechat jen tak a brzy se vedle ní zjeví v převleku za okouzujícího life-coache Toniho Erdmanna s parukou a falešným chrupem. Dokážou si na konec k sobě najít cestu?

Ačkoliv tomu mnoho nenasvědčuje, tento film je doslova prošpikován inteligentními humornými scénami natočenými tak brilantně, že smrtící délka filmu uběhne jako nic. Už si ani nepamatuji, kdy naposledy jsem se spontánně smál na celý sál hned od první scény. A přesto si film nese v sobě i mnoho vážného. Všichni se někdy stydíme za své rodiče, ale ne vždy za to nutně mohou oni.

Ať už Oscar dopadne jakkoliv, tento film stojí za to vidět. V kině Ponrepo se pořádá jedna z posledních projekcí, tak si to určitě nenechte ujít.

SEMESTR

VERONIKA → RECENZE NA SERIÁL

Tento nadpis se možná aktuálně týká mnohých z nás. A protože máme začátek dalšího, letního semestru, rozhodla jsem se napsat recenzi právě o seriálu, nesoucí název Semestr.

Česká internetová televize Stream dala v letošním roce vzniknout aktuálnímu seriálu s velice nápa-

ditou formou. Již zmiňovaný seriál Semestr tvoří zatím šest dílů nazvaných podle měsíců spadajících do zimního vysokoškolského semestru.

Obraz sledovaný diváky se liší, nedíváte se na klasickou formu hraného filmu. Vše se odehrává na obrazovkách počítačů, přes videochaty, zprávy na sociálních sítích a podobně.

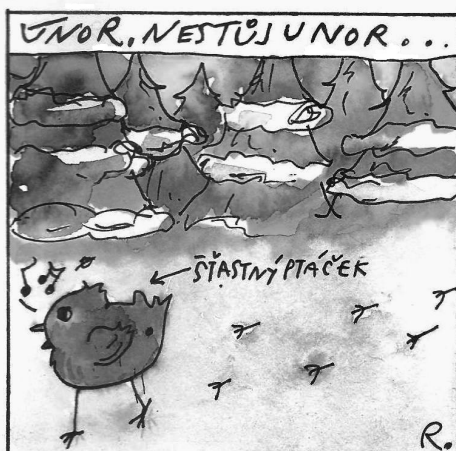
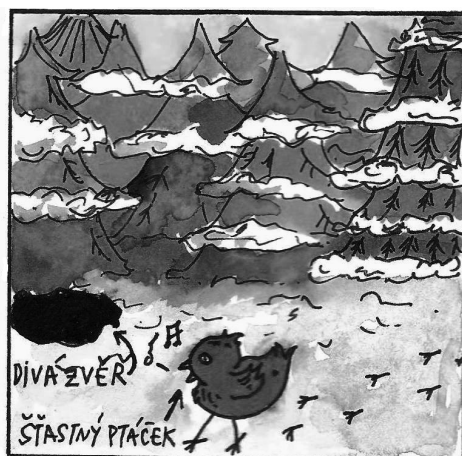
Tento ojedinělý a rozhodně nápaditý druh ztvárnění filmu či seriálu jste mohli již zaregistrovat v hororu „Unfriended“ (Odebrat z přátel), z roku 2014. Avšak na české filmové scéně se objevil vůbec poprvé a vzhledem k hodnocení na Československém filmovém portálu ČSFD můžeme usuzovat, že se stal oblíbeným.

PTÁČEK

RACEK → KOMIKS

Seriál vypráví příběh dvou mladých lidí neboli jednoho páru. Amálie (Anny Linhartové) a Damiána (Jana Hofmana), který se rozhodl studovat v zahraničí, konkrétně v Berlíně. Jeho vztah s Amálií se rázem stává vztahem na dálku, plným nelehkých překážek.

Jestli a případně jak, přežije mladý vztah na dálku, na to už se podívejte sami.

ŽIŽKOV, SKLEP A DIVADLO

SUŠENKA → RECENZE NA DIVADLO

Středisko Blaník není jen Krč, ale také Žižkov. Naleznete zde můj kmenový oddíl Scarabeus, který má svou klubovnu v podzemí kostela Nejsvětějšího srdce páně od skvělého architekta Josipa Plečnika. A není to jediný žižkovský sklep, který žije svým životem.

Jako studentka gymnázia, a hlavně jako někdo, kdo snil o umělecké dráze, jsem se skrz kamaráda z oddílu dostala do nezávislé umělecké skupiny OLDSTARS. Jedná se o skupinu, která dává prostor mladým lidem s potřebou se umělecky vyjádřit. Sdružuje herce, režiséry, scénografy, produkční, pedagogy. A to jak studenti, co dané obory studují na vybraných uměleckých školách, tak ty, co se na přijímací řízení teprve chystají. Sdružení má k dispozici dva prostory. Jeden větší, ve kterém se hrají hlavně představení a jeden menší, využívaný především ke zkoušení.

Studenti tedy mají jedinečnou možnost, vyzkoušet si vše, co provoz divadla obnáší. Například od produkce po režii, provoz webu, dramaturgii až k mytí podlahy a prak-

tického udržování prostoru. Kromě provozu divadla OLDSTARS zajišťují dvě velké akce. První je Festival studentského divadla v Celetné, kdy se díky produkčnímu týmu OLDSTARS otevrou dveře prostoru profesionální scény nejrozličnějším ochotnickým studentským spolkům. Jedná se o víkendový festival, který se většinou koná na konci října. Další velkou akcí je již tradiční benefiční festival ON THE ROUD, jehož výtěžek jde na podporu gotického kláštera v Roudnici nad Labem. Jeho další ročník se uskuteční v termínu 14.-16. 7. Vystoupí zde jak stále soubory OLDSTARS, tak hosté a bude i několik premiér.

OLDSTARS není tedy jen Žižkovský sklep, ale živé, tvořivé uskupení se širokou škálou působení. Pokud Vás činnost OLDSTARS zaujala a chtěli byste shlédnout některé naše představení, nebo jen prostě zjistit víc navštivte naše webové stránky www.oldstars.cz.

Skautu a divadlu zdar!

MY ČEKALI JARO A ZATÍM PŘIŠEL MRÁZ

RÁDIO → DOBRO(VOL)NÍČENÍ

Tímto textem začíná jeden z neúspěšnějších hitů kapely Fešáci, snad je to tím, že se každým rokem do oblasti (dle Berga) podnebí listnatých lesů a mírného pásma, tedy k nám a sousedům vrací. Píseň tklivě popisuje příběh muže jenž si pomocí koně zlomil vaz a svému synovi už nepomůže. Příběh smutný, nehodný následování. Nicméně to co je zajímavější je to, že i zvířata z okolních lesů přišla ke dveřím pro kousek toho, co by jim mohlo pomoci přežít.

Nechci zde agitovat za práva zvířat, ačkoliv sbírky na podporu zvířátek jsou u nás podporovanější nežli sbírky na podporu potřebných lidí. Vždyť zvířátka jsou roztomilá, dělají netradiční zvuky a dají se pohladit. Zato lidé, lidé ti smrdí, nechtějí pracovat, jen somrují a páchají trestnou činnost. Ano jistě, je nepochybné že někteří jedinci takoví jsou, ne však všichni. Bohužel je to tak, že ti kdo jsou nejvíce vidět pak znamenají pro nepřemýšlejícího člověka jakýsi průřez komunitou.

Chci tedy říci, že někteří z těch, kteří potřebují pomoc jsou stejně plašší jako jeleni, neschopni si o pomoc říci, natož někam dojít a pomoc si vyjednat.. Nejplašší jsou pak zejména na právě v době, kdy jsou nejvíce na

dně. Mluvím o lidech, kteří žijí v panelovém reji. O bezdomovcích, kteří právě v zimním období potřebují pomoc těch, kdo jsou na tom lépe. Článek z minulého roku na seznamáckém webu informuje o tom, že v ČR je 68,7 tisíce lidí bez domova, z toho 10 tisíc v Praze. To je každý 127. člověk.

Kolik lidí potkáte denně po cestě do práce, školy? Jezdíte-li metrem ve špičce, může to být klidně přes dva tisíce, to je něco kolem patnácti lidí bez domova.

Existuje mnoho společností, které se bezdomovectví věnují. Například Armáda spásy, Dům Matky Terezy, Nový prostor, Komunita Sant Egidio či FNB. Není nic snazšího než si je vyhledat na webu a nějak se zapojit.

Jak se zapojit ve skautu a přiblížit tuto problematiku mladším v oddíle? Zkuste například udělat speciální schůzku, na níž se budete věnovat přímo bezdomovectví jako takovému.

Popovídejte si třeba o tom, kde se bezdomovci berou (že to není u metra), ujistěte své svěřence, že spadnout do tohoto přechodného stavu není nic těžkého, že stačí jen špatně nepřečtená písmenka kurzívou na smlouvě, či nepříliš dobře vyřešený

manželský vztah. Zeptejte se, zda někdo nějakého bezdomovce zná či má v rodině. Najděte způsob, kterým zapojíte každého do přímé pomoci.

Co vše můžete nalaznete tamhle →

- vařit polévka
- dělat sendviče
- hledat teplé oblečení u rodičů ve skříni (po zeptání se - samozřejmě)
- rozdávat čaj
- popovídat si (poptat se klidně na tak banální otázku - "Jak se máte?")
- udělat besedu s filmem
- sdílet čas, prostor

ZEĎ

MJ → TEČKA NA ZÁVĚR

Pozdní srpen je nejkrásnější část roku. Je teplo, ale ne příliš. Většinou moc neprší. A ty západy slunce. Nebe vymění háv modrý za šarlatový. Poslední skomírající paprsky slunce se odráží od hladkého chladného kovu hlavně. Jaký lepší čas si mohli vybrat pro revoluci. Ráno to začalo. Geniálně naplánovaná a bleskově provedená.

Je večer pozdního srpna a blíží se krvavý západ slunce. Začalo to potichu. Chodili chudými čtvrtěmi. Roznášeli jídlo, šaty a peníze. Mluvili o tom jak zatímco my trpíme, ti zlí politici připojením našeho státu do světových organizací udělali z jeho obyvatel otroky. A že nadešel čas pro změnu tu změnu co nás osvobodí a navrátí naši zemi slávu a zařídí návrat blahobytu. „Už nebudete hladovět,“ říkali, mezitím co nosili chleba. Fungovalo to skvěle. Za chvíli za sebou měli nespočet následovníků. Ale

už nikomu neřekli svůj pravý úmysl. Neprozradili že za oponou svobody se skrývá touha po moci. Věděli že až na to přijdeme bude pozdě. Z původně relativně mírumilovné revoluce se stala jatka. A už to nebyli jen politici, ale i obchodníci a všichni držící v rukou moc je zastavit. Nebyla chvíle, kdy by nebylo slyšet salvy smrti. Vzduchem se nesl pach krve okořeněný o střelný prach. Orchester revoluce hrál bez přestávky. A jejich instrumenty zkázy chrlili olovo neustále. Těla se vršila na hromadách na náměstích. Zrovna orchestr naší části revoluce ztichl. Ale to se má brzy změnit.

Upřeně sleduji zeď. Na bledém podkladu pomocí krve vytváří padající odpůrci revoluce abstraktní obrazce. S každou salvou ale odlétne kus omítky a zanechá za sebou žlábek. Najednou do hledí vejde malý chlapec. Ne starší nežli osm let. Neuče-

sané vlasy jen stěží zakrývají podlitiny. Hledí do země. Pak ale vzhledne. Zarudlé oči a hnědé duhovky sledují mne a já je. Po tváři se kutálí slza. V rukou drží malou plyšovou hračku. Kouzelný skřítek. Tiskne ho k sobě. Napadá mne, kde jsou jeho rodiče. Stály u naší „trestné zdi“ či stojí. Vzpomenu si na svého bratra. Ten spolu matkou v pomáhá v hlavním štábu revoluce jako kuchtík. Je stejně starý. Kdyby byla jiná doba mohli být kamarády. Mohli si spolu hrát. Na vojáky a na schovávanou a potom by je naše mamka zavolala na svačinu. Oni by celí špinaví do sebe naházeli sendvič s džusem a ještě by povypřavěli co se všechno stalo. Kde je jeho domov? Hoří? Či v něm leží jeho rodiče, protože se revolucionářům nechtělo je tahat až sem? Hrubý hlas poručí: „Zamířit!“ Hledí se zastaví na srdci. Přivine hračku blíž. Najednou slábnu. Skláním zbraň. Prsty se odsouvám ze spoušti. Zatinám zuby a zoufale přesvědčuji sama sebe, že tohoto nejsem schopen. Vždyť je to ještě dítě. „Co to děláš vojíne?! Nevystřelit znamená neuposlechnout rozkaz v průběhu revoluce, a to se trestá stejně jako velezrada. Smrtí,” zuří poručík nebo taky hlavní kat. „J-já nemůžu, pane,” zalkám se.

„Když ho nezabiješ ty udělá to někdo jiný, ale ty budeš dalším u stěny. A až zemřeš nebude nikdo, kdo by se postaral o tvou matku a bratra. Budou strádat. A bude to jen kvůli tvé zbabělosti.“ Zarývám prsty do pažby. Znovu zaměřuji. Už se dívá do země. „Odjistit!“ Promiň. Omlouvám se. Strašně mě to mrzí, ale je to buď ty nebo já a moje rodina! Zoufalost zmítá mou myslí. Když tě teď zastřelím získám si jejich důvěru a oni nás nechají na pokoji. „Pal!“ Omlouvám se. Prst se pohne. Výstřel prořízne svět. Z nedalekého stromu odlétne hejno ptáků. Rozepnou křídla a vzletí k obloze. Svět se zastaví.

Na hrudi mu vzniká obrazec smrti. Bezvládně padá k zemi. Z ruky mu vypadne jeho hračka. Dopadne vedle něj. Pod chladným tělem se rozpíná louže krve.

Upouštím svůj instrument. Dojdu k němu. Ze země seberu jeho skřítku. Budu ho nosit u sebe abych si vždy pamatoval co jsem udělal. Aby mi navždy připomínal můj čin. Mé selhání. A až spočinu tak konečně zmizí i hřích. A já konečně budu moci také vzlétnout k obloze. Svobodný.

DO NEPOHODY

ŠKUBKA → ZAMYŠLENÍ

JE DŮLEŽITÉ DOBROVOLNĚ ZAŽÍVAT NEPOHODU?

Je důležité dobrovolně zažívat nepohodu? Odpověď za mne osobně zní “ano”.

Jako skauti to děláme myslím celkem často. Někdy je to součástí hry, do které jdeme naplno, někdy je to součástí přípravy programu, příkladem je určitě spousta. Letošní školní rok, po tom, co jsem prožila Naději, vyrazím do přírody i na více dní jak jen to jde. Za každého počasí. Pobyť v přírodě mi dodává sílu a zkrátka mám přírodu a jakékoli aktivity nebo i pasivity :-)) v ní či pro ní nade všechny jiné činnosti ráda. Kromě toho jsem ale zjistila, že i jednodenní/noční nepohodlí v dešti, zimě, v horách,... mě po příchodu zpět do civilizace činí více citlivou a ochotnou k potřebám druhých. Že to posiluje psychiku i do dalších situací, je nesporné.

Možná to nefunguje každému, určitě není potřeba chodit do nepohodlí jen do přírody, způsobů je

spousta... Nicméně touto otázkou, zda dobrovolné nepohodlí má smysl, se zabývám stále dokola a přijde mi pro naši společnost v tuto chvíli důležitá.

A jak to souvisí s únorem? Souvislostí jsem našla hned dvě. Např. 11. 2. je Světový den nemocných. Pokud zažijeme tuto zkušenost s nepohodlím, třeba pak budeme mít díky svým prožitkům větší pochopení pro trpící a v nejlepším případě se rozhodneme i pro nějaký konkrétní čin podpory pro někoho takového. Nebo po Vítězném únoru 1948 téměř ihned začali nejen mladí lidé proti komunismu bojovat a tím riskovali nejen své pohodlí, často i mnohem větší věci.

PS: Budete-li mít kdokoli jakékoli myšlenky k mým článkům, budu moc ráda, podělíte-li se se mnou o ně.

JAK SE VAŘÍ V RUSKU

FÍK → BLANICKÝ KOMPAS

Způsobů, jak vytvořit na výpravě/trojdence/táboře kýženou atmosféru, je celá řada. Nejefektivnější je při této snaze využití běžných životních úkonů, kterým se dodá nový, téma-

tický rozměr – tak fungují kostýmy, upravená mluva, speciální stavby na táboře, a nepopíratelně taky kuchyně. Lekci z toho, jak se dá vaření využít v rámci symbolického rámce

nám na letošním Blanickém Kompas dala Káďa, která měla kuchyni na starosti.

Celý Kompas se nesl v duchu putování na východ, expedice hledala prameny Dněpru. Vzhledem k tomu, že na budování tématu jsme měli jen dva dny, kromě všudypřítomných kožichů to byla už jenom kuchyně, která nám pomáhala, a pomáhala velmi. Boršč, bliny, panáky vod(k)y, plněné zelné listy, zapečená ryba, čočková polévka, pirohy... Regulérní jídla, jen tématizovaná. Může to dát více práce, může to dát stejně práce, to už záleží na vás, nicméně stačí se zamyslet a s jídlem pracovat a uvidíte, že to děti ocení. Nejen láska prochází žaludkem.

Jak jinak se dá s jídlem pracovat? Na oddílových horách-mezinárodní expedici jsme měli každý den jídla jedné národnosti, takže se děti měli na co těšit, protože byly zvědavé, co bude vařit ta či ona postava. Zejména na táboře pak můžete pořádat hostiny, svatby, hospody, fantazii se meze nekladou.

A jak pravila na Kompase Káďa: „Nejlepší na tom je, že můžu vařit jídla, která by mi doma naprošla.“

BLANIČTÍ ROVEŘI STAVÍ IGLŮ ↓

IGLŮ BEZ IGLŮ

BOBEŠ → ROVERSKÉ PŘESPÁNÍ V MÍNUS ČTRNÁCTI

Psal se 21. leden 2017 a na Hlavním nádraží města Prahy sešla se čtveřice roverů ze střediska Blaník. Na výpravu do mrazu a sněhu chystali se toho dne Bobeš a Mikeš z Utahů, Humr z Keyi a Matouš z Mayů. V 11:32 opusťili jsme hlavní město a po přestupu v Olbramovicích jsme dorazili do cíle našeho putování, do Štětčovic. Jde o malou obec kousek od Sedlčan, ze které jsem neviděli krom nádraží vůbec nic. S jistotou vám o ní mohu říct jen jedno, a to že v noci tam měli parádní kosu. Jelikož jsme okolí oné obce neznali a jediný odborník na okolní krajinu, Bořek z Utahů, ležel s podvrtnutým kotníkem doma v

teple, vydali jsme se nazdařbůh někam po silnici. Po vyjití z obce jsme se rozhlédli po okolí, načež jsme se přes pole vrátili zpátky ke kolejím a podél nich se vydali směrem k lesu, kde jsme si vyhlédli příhodné místo ke stavění iglů. Proč jsme se ony koleje rozhodli přejít zrovna v místě, kde se zanořili do asi 5 metrů hlubokého příkopu, mi zůstalo záhadou, nicméně jsme se s trochou šplhání dostali na správnou stranu a přes všechny komplikace jsme našli své budoucí tábořiště a věci mohly nabrat ten správný spád.

Sníh nelepil. Člověku se to těžko věří, ale věřte mi, z těch zmrzlých

krystalků nešla udělat ani koule, natož pak iglů. Nebyli by to však skauti, kdyby nezkusili nějakou tu fintu. Natahali jsme v celtách velké kupy sněhu, navršili je jako val okolo ohniště a jali se sním ohřívát. Sníh na okrajích valů blíže ohni skutečně se stal lepkavějším, na stavbu něčeho jiného než o trochu vyššího valu to ale nestačilo. Během stavby dorazili k nám ještě Škubka a Kytovec. Řekli jsme si, že už na to kašleme, přestěhovali oheň mimo val, aby nám neroztál, a šli se najíst. A věřte mi, pokud na této výpravě bylo něčeho opravdu hodně, bylo to jídlo, za něž děkujeme především Humrovi a jeho velkému batohu.

Okolo desáté klesla teplota z denních $-3\text{ }^{\circ}\text{C}$ na $-7\text{ }^{\circ}\text{C}$. Pokusili jsme se náš val ještě zastřešit pomocí klád a celt, ale celt jsme měli málo.

HOKEJ

ŠKUBKA → ROVEŘI ANEB CO SE DĚLO

Tak se mi splnil další z mých snů, zkusila jsem si zahrát hokej :-). Jedno pondělí v lednu mě napadlo, že jsou zamrzlé rybníky a dokonce i některé řeky a že by byla škoda toho nevyužít. Tak jsem rychle napsala na facebook blanických roverů a ejhle, podařilo se nám se narychlo sejít ve čtyřech a asi hodinu a čtvrt na Zámeckém rybníku jsme se honili za pukem. Osobně jsem si kromě spousty modřin odnesla skvělý zážitek z vyzkoušení nového sportu, který mne nadchl tím, že mi to nejde hned a budu mu-

Došli jsme k názoru, že spaní pod širákem je naše jediná možnost. Začali jsme se balit do již namrzlých spacáků, když tu se u toho Matoušova rozbil zip. Teplota spokojeně dál klesala hlouběji pod bod mrazu a Matouš seděl vysvlečený na namrzlé karimatce svíraje v ruku rozbitý spacák. Potom, co se mu všichni náležitě vysmáli, začali jsme řešit otázku Matoušova přežití. Noc přečkal navléknutý do tří mikin, jedné zimní bundy, zabalen do deky a rozbitého spacáku. Druhý den situaci zhodnotil slovy: „No, moc jsem se nevyspal.“ Ráno už nás čekali jen namrzlé brýle, zmrzlé boty, oheň, snídaně a vlak domů. Velkým zázrakem této výpravy pak je, že pokud je mi známo, žádný z účastníků neměl po návratu domů zdravotní komplikace.

set trénovat, pokud se chci zlepšit aspoň na úroveň “nespadnu každou chvíli...už mám hokejku a jen co dopíši články do Blaníku, vyrazím na chvíli poblíž blbnout ven! :-). Ostatní si doufám odnesli méně modřin a stejně jako já prima pocit z toho, že jsem se sešli a něco neobvyklého spolu dělali.

KALENDÁŘ AKCÍ

27/2

PEKLO - DANTOVSKÁ VARIACE

Experimentální prostor NoD (Dlouhá 33)

Tragikomické podobenství, spojující tanec a činohru, o krizi středního věku a o souboji se smutkem, nudou a leností, které se ukrádají do lidského života po uplynutí jeho první poloviny. „Peklo není místo, je to stav duše.“

1/3

PROMĚNA ANEB ŘEHOŘ UŽ TOHO MÁ DOST

Studio Ypsilon (Spálená 75/16)

Jevištní variace známé povídky Franze Kafky. Jednoho dne se Řehoř Samsa probudí a zjistí, že se stal neužitečným, ba přímo odporným „hmyzem“...

1/3

EDITH A MARLENE

Divadlo pod Palmovkou (Ženklůva 566/34)

Edith a Marlene je příběhem dvou slavných šansoniérek Edith Piaf a Marlene Dietrich. Autorka hry, maďarská scénáristka, staví do kontrastu dva odlišné způsoby přístupu k životu - na jedné straně chladnou, ukázněnou profesionalitu Marlene Dietrich, na straně druhé plný, vášnivý a intenzivní život Edith Piaf.

6/3

DROBEČKY Z PERNÍKU

Divadlo U22 (K Sokolově 201)

Tragikomický příběh s nadějeplným koncem. Několik běžných životních situací, které musí řešit alkoholička právě propuštěná z léčení, její nedospělá dcera a stále neúspěšný herec, čekající na příležitost, která nepřichází.

6/3

PLASTIC PEOPLE OF THE UNIVERSE A HOSTÉ „VZPOMÍNKA NA MEJLU“

Palác Akropolis (Kubelíkova 1548/27)

Nedožitě 66. narozeniny Mejly Hlavsy připadají na 6. března 2017. Ve stejný den se na koncertě v Paláci Akropolis v Praze představí The Plastic People of the Universe, v níž přední představitel českého hudebního undergroundu působil, aby vzpomněli na svého zakladatele.

15/3

VYPSANÁ FIXA- KŘEST CD

Palác Akropolis (Kubelíkova 1548/27)

Poslední studiové album Vypsané fixy Krásný smutný den vyšlo před třemi lety. Na jaro příštího roku chystá kapela novinku tajemně avizovanou zkratkou VNH a první ochutnávkou je píseň Trpaslík. Pardubická čtyřka se do studia Jámor, kde vzniklo i jejich předchozí album, vrátila již v červnu tohoto roku a natočila zde dvě zbrusu nové písně, které se na novince objeví.

15/3

FESTIVAL SPECTACULARE

Na několika místech v Praze

Čtvrtý ročník Festivalu Spectaculare, který do České republiky přiváží aktuální jména současné světové elektronické, ambientní a experimentální jazzové hudby ve spojení s projekcemi a vizuálním uměním, proběhne na řadě míst v Praze od 20. ledna do 20. února 2017.

→ → POKRAČOVÁNÍ → → → → → → → → → → → → → → →

22/3**JAK NA MASKOVAČKU? (SKAUTSKÝ ZÁCHRANNÝ TÝM)***V SI na Staromáku*

Workshop modelování při výuce první pomoci pomocí zážitkové pedagogiky pro začátečníky i mírně pokročilé. Na setkání se naučíte jak vyrobit kůži, krev, kosti, popáleniny a pomocí těchto surovin namaskovat realistické zranění. Dozvíte se vyzkoušené poměry surovin, ale zároveň možnost kde tyto materiály koupit hotové. Seznámíte se i s novými způsoby maskování pomocí hotových zranění. Budete mít možnost si vyzkoušet namaskovat reznou a trznou ránu, popáleniny, zlomeniny, cizí předmět v těle, zranění oka a jiné. Pokusíme se vše přizpůsobit vašim očekáváním.

**1-2
/3****CESTOVATELSKÝ FESTIVAL CESTOU NECESTOU***V SI na Staromáku*

Dva dny, osem cestovateľských prezentácií. Inšpirujúci životný príbeh o 10 rokoch na cestách, zážitky z Indonézie a Papuy-Novej Guiney, prezentácie v 3D o Ladakhu a Nórsku, charitatívny závod na tuk-tukoch v Indii, Bolívia, Peru i Blízky východ. To všetko na Vás čaká 1. - 2.3.2017 v Skautskom inštitute.

Cestovateľský festival Cestou necestou po prvýkrát v Prahe.

TIRÁŽ

V únoru 2017 vydalo pro interní potřebu skautské středisko Blaník. Složení redakční rady: Rádio, Veronika, Škubka, Funík, Borůvka, Vašek, Chemík, Tobiáš, Racek, MJ, Yetti.

Sazba a foto na obálce Ojta.

Časopis vychází 12x za rok. Uzávěrka tohoto čísla byla 31. ledna; uzávěrka březnového čísla bude 28. února. Elektronický archiv časopisu naleznete na webu

www.blanik.info/casopis.

Junák - český skaut, z. s.

BÁSEŇ Z IGLŮ BEZ IGLŮ (ŠKUBKA)

*Nad hlavou nám hvězdy krásně svítí
My řešíme ale jen paradoxy spících
Matouš se celý svlékl
Žip spacáku však se službou sekl
Vše má nakonec vždy dobrý konec
A my přežili jako zdatný lovec!*